Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B REGULAMENTUL (CE) NR. 273/2004 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 11 februarie 2004

privind precursorii drogurilor

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 47, 18.2.2004, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (CE) nr. 219/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009	L 87	109	31.3.2009
►M2	Regulamentul (UE) nr. 1258/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 noiembrie 2013	L 330	21	10.12.2013

rectificat prin:

►C1 Rectificare, JO L 267, 14.10.2015, p. 11 (273/2004)

►C2 Rectificare, JO L 267, 14.10.2015, p. 15 (1258/2013)

▼B

REGULAMENTUL (CE) NR. 273/2004 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 11 februarie 2004

privind precursorii drogurilor

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ([3]),

întrucât:

(1) Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, adoptată la Viena la 19 decembrie 1988, denumită în continuare „Convenția Organizației Națiunilor Unite”, a fost încheiată de către Comunitate prin Decizia 90/611/CEE a Consiliului ([4]).

(2) Cerințele prevăzute la articolul 12 din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind comerțul cu precursori ai drogurilor (adică cu substanțe utilizate frecvent la fabricarea ilicită de stupefiante și substanțe psihotrope) au fost puse în aplicare, în ceea ce privește schimburile comerciale dintre Comunitate și țările terțe, prin Regulamentul (CEE) nr. 3677/90 al Consiliului din 13 decembrie 1990 privind măsurile ce trebuie adoptate pentru a descuraja deturnarea unor substanțe către fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope ([5]).

(3) Articolul 12 din Convenția Organizației Națiunilor Unite precomizează adoptarea de măsuri adecvate pentru supravegherea fabricării și a distribuției precursorilor. În acest sens, este necesar să se adopte măsuri privind comerțul cu precursori între statele membre. Aceste măsuri au fost introduse prin Directiva 92/109/CEE a Consiliului din 14 decembrie 1992 privind fabricarea și introducerea pe piață a anumitor substanțe folosite la fabricarea ilicită a narcoticelor și substanțelor psihotrope ([6]). Pentru o mai bună aplicare simultană a normelor armonizate în toate statele membre, se consideră că un regulament este mai adecvat decât directiva existentă.

([1]) JO C 20 E, 28.1.2003, p. 160.
([2]) JO C 95, 23.4.2003, p. 6.
([3]) Avizul Parlamentului European din 11 martie 2003 (nepublicat în Jurnalul Oficial până la această dată), Poziția comună a Consiliului din 29 septembrie 2003 (JO C 277 E, 18.11.2003, p. 31) și Poziția Parlamentului European din 16 decembrie 2003 (nepublicată în Jurnalul Oficial până la această dată).
([4]) JO L 326, 24.11.1990, p. 56.
([5]) JO L 357, 20.12.1990, p. 1, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1232/2002 al Comisiei (JO L 180, 10.7.2002, p. 5).
([6]) JO L 370, 19.12.1992, p. 76, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

▼B

(4) În contextul extinderii Uniunii Europene, este important ca Directiva 92/109/CEE să fie înlocuită cu un regulament, întrucât fiecare modificare a directivei menționate și a anexelor acesteia ar determina adoptarea de măsuri de punere în aplicare în 25 de state membre.

(5) Prin deciziile adoptate cu ocazia celei de-a treizeci și cincea sesiuni din 1992, Comisia pentru stupefiante a Organizației Națiunilor Unite a inclus și alte substanțe în tabelele din anexa la Convenția Organizației Națiunilor Unite. În prezentul regulament trebuie prevăzute dispoziții corespunzătoare pentru depistarea posibilelor cazuri de deturnare ilicită a precursorilor drogurilor în Comunitate și pentru asigurarea aplicării unor norme comune de supraveghere pe piața Comunității.

(6) Dispozițiile articolului 12 din Convenția Organizației Națiunilor Unite se bazează pe un sistem de supraveghere a comerțului cu substanțele în cauză. Majoritatea schimburilor comerciale cu aceste substanțe sunt în întregime legale. Documentarea loturilor și etichetarea acestor substanțe trebuie să fie îndeajuns de explicite. De asemenea, este important ca, în timp ce li se furnizează autorităților competente mijloacele de acțiune necesare, să fie create, în spiritul Convenției Organizației Națiunilor Unite, mecanisme bazate pe cooperarea strânsă cu operatorii implicați și pe dezvoltarea colectării de informații.

(7) Măsurile aplicabile uleiului de sasafras sunt în prezent interpretate în mod diferit în Comunitate, deoarece în unele state membre acesta este considerat un amestec conținând safrol și este, prin urmare, controlat, iar în alte state membre este considerat produs natural căruia nu i se aplică controale. Inserarea unei trimiteri la produse naturale în definiția „substanțelor clasificate” va soluționa această discrepanță și va permite, prin urmare, aplicarea de controale pentru uleiul de sasafras; definiția trebuie să acopere numai produsele naturale din care pot fi extrase cu ușurință substanțele clasificate.

(8) Substanțele folosite în mod obișnuit la fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope sunt cele prevăzute în anexe.

▼C1

(9) Trebuie să se asigure ca fabricarea sau folosirea anumitor substanțe clasificate enumerate la anexa I să facă obiectul deținerii unei licențe. De asemenea, furnizarea acestor substanțe trebuie să fie permisă numai atunci când persoanele cărora le sunt furnizate sunt titularii unei licențe sau au semnat o declarație a clientului. Normele de aplicare privind declarația clientului trebuie prevăzute la anexa III.

▼B

(10) Trebuie să se adopte măsuri pentru a-i încuraja pe comercianți să notifice autorităților competente tranzacțiile suspecte în care sunt implicate substanțe clasificate enumerate la anexa I.

(11) Trebuie să se adopte măsuri pentru a garanta un control mai bun al comerțului intracomunitar cu substanțele enumerate la anexa I.

▼B

(12) Toate tranzacțiile ce conduc la introducerea pe piață a unor substanțe clasificate din categoriile 1 și 2 din anexa I trebuie să fie documentate corespunzător. Comercianții trebuie să notifice autorităților competente toate tranzacțiile suspecte în care sunt implicate substanțe clasificate prevăzute la anexa I. Cu toate acestea, trebuie prevăzute scutiri pentru tranzacțiile cu substanțe incluse în categoria 2 din anexa I atunci când cantitățile în cauză nu depășesc cantitățile menționate la anexa II.

►C1 (13) Numeroase alte substanțe, dintre care multe sunt comercializate legal în cantități mari, au fost identificate ca precursori pentru fabricarea ilicită de droguri de sinteză și de substanțe psihotrope. Supunerea acestor substanțe aceloraşi controale stricte ca și cele aplicabile substanțelor din anexa I ar crea un obstacol inutil în calea schimburilor, implicând acordarea unei licențe de funcționare și documentarea tranzacțiilor. ◄ Prin urmare, este necesar să se instituie un mecanism mai flexibil la nivel comunitar prin care autoritățile competente din statele membre să fie notificate cu privire la astfel de tranzacții.

(14) Planul de acțiune al Uniunii Europene împotriva drogurilor, aprobat de Consiliul European de la Santa Maria da Feira din 19 și 20 iunie 2000, prevede introducerea unei proceduri de cooperare. Pentru a susține cooperarea dintre autoritățile competente ale statelor membre și industria chimică, în special în ceea ce privește substanțele care, deși nu sunt prevăzute în prezentul regulament, pot fi folosite la fabricarea ilicită de droguri de sinteză și de substanțe psihotrope, trebuie elaborate linii directoare care să ajute industria chimică.

(15) Trebuie adoptate dispoziții privind stabilirea de către statele membre de norme privind sancțiunile aplicabile încălcării dispozițiilor din prezentul regulament. Întrucât comerțul cu precursori ai drogurilor poate determina fabricarea ilicită de droguri de sinteză și de substanțe psihotrope, statele membre trebuie să aibă libertatea de a alege sancțiunile cu cel mai puternic efect de descurajare prevăzute de legislația lor internă.

(16) Trebuie adoptate măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei [1].

(17) Deoarece obiectivele prezentului regulament, în special armonizarea supravegherii comerțului cu precursori ai drogurilor și evitarea deturnării acestora către fabricarea ilicită de droguri de sinteză și de substanțe psihotrope, nu pot fi îndeplinite într-o măsură suficientă de statele membre și, prin urmare, având în vedere dimensiunea internațională și aspectul dinamic al acestui tip de comerț, pot fi îndeplinite mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este enunțat la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul menționat anterior, prezentul regulament nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

[1] JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼B

(18) Directiva 92/109/CEE a Consiliului, directivele 93/46/CEE ([1]), 2001/8/CE ([2]) şi 2003/101/CE ([3]) ale Comisiei şi regulamentele (CE) nr. 1485/96 ([4]) şi (CE) nr. 1533/2000 ([5]) ale Comisiei trebuie abrogate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

▼M2

Articolul 1

Domeniul de aplicare şi obiectivele

Prezentul regulament stabileşte măsurile armonizate pentru controlul şi supravegherea, în interiorul Uniunii, a anumitor substanţe utilizate frecvent la fabricarea ilicită de stupefiante şi substanţe psihotrope, cu scopul de a împiedica deturnarea acestora.

▼B

Articolul 2

Definiţii

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiţii:

▼M2

(a) „substanţă clasificată” înseamnă orice substanţă enumerată la anexa I care poate fi utilizată pentru fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanţe psihotrope, inclusiv amestecuri şi produse naturale care conţin astfel de substanţe, exclusiv însă amestecuri şi produse naturale care conţin substanţe clasificate şi care sunt compuse în aşa fel încât substanţele clasificate nu pot fi utilizate sau extrase cu uşurinţă prin mijloace gata de utilizare sau viabile din punct de vedere economic, medicamentele în sensul definiţiei de la articolul 1 punctul 2 din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European şi a Consiliului ([6]) precum şi medicamentele de uz veterinar în sensul definiţiei de la articolul 1 punctul 2 din Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European şi a Consiliului ([7]);

([1]) Directiva 93/46/CEE a Comisiei din 22 iunie 1993 de înlocuire şi de modificare a anexelor la Directiva 92/109/CEE a Consiliului privind fabricarea şi punerea pe piaţă a anumitor substanţe folosite la fabricarea ilicită de stupefiante şi substanţe psihotrope (JO L 159, 1.7.1993, p. 134).

([2]) Directiva 2001/8/CE a Comisiei din 8 februarie 2001 de înlocuire a anexei I la Directiva 92/109/CEE a Consiliului privind fabricarea şi introducerea pe piaţă a unor substanţe utilizate la fabricarea ilicită de stupefiante şi substanţe psihotrope (JO L 39, 9.2.2001, p. 31).

([3]) Directiva 2003/101/CE a Comisiei din 3 noiembrie 2003 de modificare a Directivei 92/109/CEE a Consiliului privind fabricarea şi punerea pe piaţă a anumitor substanţe folosite la fabricarea ilicită de stupefiante şi substanţe psihotrope (JO L 286, 4.11.2003, p. 14).

([4]) Regulamentul (CE) nr. 1485/96 al Comisiei din 26 iulie 1996 de adoptare a normelor de aplicare a Directivei 92/109/CEE a Consiliului referitor la declaraţiile clienţilor cu privire la folosirea unor substanţe utilizate la fabricarea ilicită de stupefiante şi substanţe psihotrope (JO L 188, 27.7.1996, p. 28). Regulament astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1533/2000 (JO L 175, 14.7.2000, p. 75).

([5]) Regulamentul (CE) nr. 1533/2000 al Comisiei din 13 iulie 2000 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1485/96 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 92/109/CEE a Consiliului referitor la declaraţiile clienţilor cu privire la folosirea unor substanţe utilizate la fabricarea ilicită de stupefiante şi substanţe psihotrope.

([6]) Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, 28.11.2001, p. 67).

([7]) Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare (JO L 311, 28.11.2001, p. 1).

▼B

(b) „substanță neclasificată” înseamnă orice substanță care, deși nu este menționată la anexa I, este identificată ca fiind folosită la fabricarea ilicită de stupefiante și substanțe psihotrope;

▼M2

(c) „introducere pe piață” înseamnă orice furnizare, contra cost sau gratuită, a unor substanțe clasificate în Uniune; sau depozitarea, fabricarea, producerea, prelucrarea, comerțul, distribuția sau brokerajul acestor substanțe în vederea furnizării lor în Uniune;

▼B

(d) „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică angajată în introducerea pe piață a substanțelor clasificate;

(e) „Comisia Internațională de Control al Stupefiantelor” înseamnă organismul creat de Convenția unică privind stupefiantele din 1961, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1972;

▼C1

(f) „licență specială” înseamnă o licență acordată unui anumit tip de comercianți;

▼B

(g) „înregistrare specială” înseamnă o înregistrare efectuată pentru un anumit tip de comerciant;

▼M2

(h) „utilizator” înseamnă o persoană fizică sau juridică, alta decât operatorul, care deține o substanță clasificată și este implicată în prelucrarea, formularea, consumul, depozitarea, păstrarea, tratarea, încărcarea în recipiente, transferul dintr-un recipient în altul, amestecarea, transformarea sau orice altă utilizare a substanțelor clasificate;

(i) „produs natural” înseamnă un organism sau o parte din acesta, sub orice formă, sau orice substanțe prezente în natură, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 39 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

▼B

Articolul 3

Cerințe legate de introducerea pe piață a substanțelor clasificate

(1) Comercianții care doresc să introducă pe piață substanțe clasificate din categoriile 1 și 2 din anexa I trebuie să desemneze un responsabil cu comerțul cu substanțe clasificate, să notifice numele acestuia și detaliile de contact autorităților competente și să notifice fără întârziere orice modificare ulterioară a acestor informații. Responsabilul se asigură că respectivul comerciant comercializează substanțe clasificate în conformitate cu prezentul regulament. Responsabilul este abilitat să îl reprezinte pe comerciant și să ia deciziile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor menționate anterior.

▼M2

▼C2

(2) Pentru a putea deține sau introduce pe piață substanțe clasificate în categoria 1 din anexa I, operatorii și utilizatorii trebuie să obțină o licență de la autoritățile competente din statul membru în care sunt stabiliți. Autoritățile competente pot acorda licențe speciale farmaciilor, dispensarelor veterinare, anumitor categorii de autorități publice sau forțelor armate. Astfel de licențe speciale sunt valabile numai pentru utilizarea substanțelor clasificate din categoria 1 din anexa I în domeniile de activitate oficiale ale operatorilor în cauză.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

▼C2

(3) Orice operator care deține o licență furnizează substanțe clasificate în categoria 1 din anexa I numai operatorilor sau utilizatorilor care dețin de asemenea o astfel de licență și au semnat o declarație a clientului, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1).

▼C1

(4) Atunci când examinează acordarea unei licențe, autoritățile competente iau în considerare în special competențele și integritatea solicitantului. Licența trebuie refuzată în cazul în care există motive rezonabile de suspiciune că solicitantul sau persoana răspunzătoare de comercializarea substanțelor clasificate nu este o persoană adecvată sau de încredere. Licența poate fi revocată sau suspendată de autoritățile competente în cazul în care există motive rezonabile pentru a crede că deținătorul nu mai poate deține licența sau că nu mai îndeplinește cerințele pe baza cărora a fost acordată licența.

▼M2
▼C2

(5) Fără a aduce atingere alineatului (8), autoritățile competente pot fie să limiteze valabilitatea licenței la o perioadă de cel mult trei ani, fie să îi oblige pe operatori și pe utilizatori să demonstreze, la intervale de cel mult trei ani, că îndeplinesc în continuare condițiile pe baza cărora a fost acordată licența. În licență se menționează operațiunea sau operațiunile pentru care aceasta a fost acordată, precum și substanțele clasificate în cauză. Autoritățile competente acordă, în principiu, licențe speciale pe durată nelimitată, dar pot fi suspendate sau revocate în cazul în care există motive rezonabile pentru a crede că deținătorul nu mai este în măsură să dețină licența sau că nu mai îndeplinește cerințele pe baza cărora a fost acordată licența.

▼M2

(6) Operatorii trebuie să obțină o înregistrare din partea autorităților competente din statului membru în care sunt stabiliți, înainte de a introduce pe piață substanțe clasificate în categoria 2 din anexa I. De la 1 iulie 2015, utilizatorii trebuie să obțină o înregistrare din partea autorităților competente din statul membru în care sunt stabiliți înainte de a deține substanțe clasificate în subcategoria 2A din anexa I. Autoritățile competente pot acorda înregistrări speciale farmaciilor, dispensarelor veterinare, anumitor categorii de autorități publice sau forțelor armate. Astfel de înregistrări speciale sunt considerate valabile numai pentru utilizarea substanțelor clasificate în categoria 2 din anexa I în cadrul domeniilor de activitate oficiale ale operatorilor sau utilizatorilor în cauză.

(6a) Orice operator care deține o înregistrare furnizează substanțe clasificate în subcategoria 2A din anexa I numai altor operatori sau utilizatori care de asemenea dețin o astfel de înregistrare și au semnat o declarație a clientului, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (1).

(6b) Atunci când au în vedere acordarea unei înregistrări, autoritățile competente iau în considerare în special competența și integritatea solicitantului. Autoritățile competente refuză înregistrarea dacă există motive rezonabile de îndoială privind caracterul adecvat și fiabilitatea solicitantului sau ale persoanei responsabile de comercializarea substanțelor clasificate. Autoritățile competente pot să revoce sau să suspende înregistrarea dacă există motive rezonabile pentru a crede că deținătorul nu mai este în măsură să dețină înregistrarea sau că nu mai îndeplinește cerințele pe baza cărora a fost acordată înregistrarea.

▼C2

(6c) Autoritățile competente pot impune operatorilor și utilizatorilor plata unei taxe pentru cererea de acordare a licenței sau a înregistrării.

▼M2

În situația în care se percepe o taxă, autoritățile competente iau în considerare ajustarea baremului de taxe în funcție de dimensiunea întreprinderii. Astfel de taxe se percep într-un mod nediscriminatoriu, iar valoarea lor nu poate depăși costul prelucrării cererii.

▼C2

(7) Autoritățile competente introduc operatorii și utilizatorii care au obținut o licență sau o înregistrare în baza de date europeană menționată la articolul 13a.

▼M2

(8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 15a în ceea ce privește cerințele și condițiile pentru:

▼C2

(a) acordarea licenței, inclusiv, dacă este relevant, categoriile de date cu caracter personal care trebuie furnizate;

▼M2

(b) acordarea înregistrării, inclusiv, dacă este relevant, categoriile de date cu caracter personal care trebuie furnizate;

▼C2

(c) înscrierea operatorilor și utilizatorilor care au obținut o licență sau o înregistrare în baza de date europeană menționată la articolul 13a, în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol.

▼M2

Categoriile de date cu caracter personal menționate la primul paragraf literele (a) și (b) din prezentul alineat nu includ categoriile speciale de date, menționate la articolul 8 alineatul (1) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]).

▼B

Articolul 4

Declarația clientului

▼M2

(1) Fără a aduce atingere alineatului (4) din prezentul articol și nici articolelor 6 și 14, orice operator stabilit în Uniune care furnizează unui client o substanță clasificată în categoria 1 sau 2 din anexa I obține de la clientul respectiv o declarație în care se precizează utilizarea sau utilizările specifice ale substanțelor clasificate. Operatorul obține o declarație separată pentru fiecare substanță clasificată. Declarația menționată respectă modelul stabilit la punctul 1 din anexa III. În cazul persoanelor juridice, declarația se face pe un document cu antet.

▼B

(2) Ca alternativă la declarația menționată anterior pentru fiecare tranzacție în parte, comercianții care furnizează periodic o substanță clasificată în categoria 2 din anexa I pot accepta o declarație unică pentru mai multe tranzacții cu substanța clasificată în cauză, efectuate pe parcursul unei perioade de cel mult un an, cu condiția ca operatorul să se asigure că sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) comerciantul i-a furnizat clientului aceeași substanță de cel puțin trei ori pe parcursul ultimelor 12 luni;

([1]) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

▼B

(b) comerciantul nu are nici un motiv să presupună că respectiva substanță va fi folosită în scopuri ilicite;

(c) cantitățile comandate corespund consumului obișnuit al unui client de tipul respectiv.

Această declarație trebuie să fie conformă cu modelul prevăzut la punctul 2 din anexa III. În cazul persoanelor juridice, declarația este dată pe hârtie cu antet.

▼M2

(3) Un comerciant care furnizează substanțe clasificate în categoria 1 din anexa I ștampilează și datează un exemplar din declarația clientului, certificând conformitatea acestuia cu originalul. Acest exemplar trebuie să însoțească întotdeauna substanțele din categoria I care circulă în interiorul Uniunii și trebuie prezentat la cerere autorităților competente însărcinate cu verificarea conținutului vehiculelor în timpul operațiunilor de transport.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 15a privind cerințele și condițiile pentru obținerea și utilizarea declarațiilor clientului.

▼B

Articolul 5

Documentarea

▼C1

(1) Fără a aduce atingere articolului 6, comercianții se asigură că toate tranzacțiile care duc la introducerea pe piață a substanțelor clasificate în categoriile 1 și 2 din anexa I sunt documentate corespunzător în conformitate cu alineatele (2)-(5) din prezentul articol. Această obligație nu se aplică comercianților care dețin o licență specială sau care fac obiectul unei înregistrări speciale în temeiul articolului 3 alineatele (2) și (6).

▼B

(2) Documentele comerciale, cum ar fi facturile, manifestele mărfurilor, documentele administrative, cele de transport și alte documente de expediție trebuie să conțină informații suficiente pentru identificarea cu precizie a:

(a) denumirii substanței clasificate, astfel cum este prevăzută în categoriile 1 și 2 din anexa I;

(b) cantității și masei substanței clasificate și, în cazul unui amestec sau al unui produs natural, în cazul în care aceasta constă dintr-un amestec, a cantității și a masei, dacă se cunoaște, a amestecului sau a produsului natural, precum și a cantității și masei ori concentrației procentuale în amestec a oricărei substanțe clasificate în categoriile 1 și 2 din anexa I conținute în amestec;

(c) numelui și adresei furnizorului, distribuitorului, destinatarului și, dacă este posibil, a altor comercianți implicați direct în tranzacție, menționați la articolul 2 literele (c) și (d).

(3) Documentația trebuie să conțină, de asemenea, o declarație a clientului, astfel cum se prevede la articolul 4.

(4) Comercianții păstrează înregistrări detaliate privind activitățile lor după cum este necesar pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatul (1).

(5) Documentația și înregistrările menționate la alineatele (1)-(4) sunt păstrate pe o perioadă de cel puțin trei ani de la încheierea anului calendaristic pe parcursul căruia a avut loc tranzacția menționată la alineatul (1) și trebuie să poată fi puse la dispoziția autorităților competente, la cerere, în vederea verificării.

▼B

(6) Documentația poate fi păstrată și sub formă de reproduceri pe suport de tip imagine sau pe orice alt suport care poate conține date. Datele stocate în acest mod trebuie:

(a) să corespundă documentației în ceea ce privește atât forma, cât și conținutul atunci când sunt redate în modul de citire și

(b) să fie disponibile imediat în orice moment, să poată fi consultate fără întârziere în modul de citire și să poată fi analizate cu mijloace automate pe durata perioadei menționate la alineatul (5).

▼M2

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 15a privind cerințele și condițiile pentru documentația privind amestecurile care conțin substanțe clasificate.

▼B

Articolul 6

Scutiri

Obligațiile care decurg din articolele 3, 4 și 5 nu se aplică tranzacțiilor cu substanțe clasificate în categoria 2 din anexa I atunci când cantitățile în cauză nu depășesc cantitățile menționate la anexa II timp de un an.

Articolul 7

Etichetarea

Comercianții asigură aplicarea etichetelor pe substanțele clasificate în categoriile 1 și 2 din anexa I înainte de furnizarea acestora. Etichetele trebuie să conțină numele substanțelor astfel cum sunt prevăzute la anexa I. De asemenea, comercianții își pot aplica etichetele obișnuite.

▼M2

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 15a privind cerințele și condițiile pentru etichetarea amestecurilor care conțin substanțe clasificate.

Articolul 8

Notificarea autorităților competente

(1) Operatorii notifică de îndată autorităților competente orice împrejurări, cum ar fi comenzile sau tranzacțiile neobișnuite cu substanțe clasificate care urmează să fie introduse pe piață, care sugerează că astfel de substanțe ar putea fi deturnate către fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope. În acest scop, operatorii furnizează orice informații disponibile care să permită autorităților competente să verifice legitimitatea comenzii sau a tranzacției relevante.

(2) Operatorii furnizează autorităților competente, în formă succintă, informațiile relevante cu privire la tranzacțiile acestora care implică substanțe clasificate.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 15a privind cerințele și condițiile impuse operatorilor privind furnizarea de informații, astfel cum este prevăzut la alineatul (2) din prezentul articol, inclusiv, dacă este relevant, categoriile de date cu caracter personal care trebuie prelucrate în acest scop, precum și garanțiile referitoare la prelucrarea respectivelor date cu caracter personal.

▼M2

(4) Operatorii nu dezvăluie niciun fel de date cu caracter personal culese în temeiul prezentului regulament decât autorităților competente.

▼B

Articolul 9

Linii directoare

▼M2

(1) Comisia elaborează și actualizează permanent orientări pentru a facilita cooperarea dintre autoritățile competente, operatori și industria chimică, în special în ceea ce privește substanțele neclasificate.

▼B

(2) Orientările trebuie să furnizeze în special:

(a) informații privind mijloacele de recunoaștere și notificare a tranzacțiilor suspecte;

(b) o listă actualizată periodic conținând substanțele neclasificate, pentru a permite industriei să controleze pe bază de voluntariat comerțul cu aceste substanțe;

(c) alte informații considerate utile.

(3) Autoritățile competente se asigură că orientările și lista substanțelor neclasificate sunt difuzate periodic în modul considerat adecvat de autoritățile competente în conformitate cu obiectivele orientărilor.

Articolul 10

Prerogativele și obligațiile autorităților competente

(1) Pentru a asigura aplicarea corectă a articolelor 3-8, fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru a le permite autorităților competente să își îndeplinească obligațiile de control și de supraveghere, în special:

(a) să obțină informații privind orice comandă de substanțe clasificate sau operațiuni care implică astfel de substanțe;

▼M2

(b) să intre în sediile comerciale ale operatorilor și ale utilizatorilor pentru a obține dovada neregulilor;

(c) după caz, să rețină și să confișteloturile care nu respectă dispozițiile prezentului regulament.

(2) Fiecare stat membru poate adopta măsurile necesare pentru a permite autorităților sale competente să controleze și monitorizeze tranzacțiile suspecte care implică substanțe neclasificate, în special:

(a) să obțină informații privind orice comenzi de substanțe neclasificate sau orice operațiuni care implică astfel de substanțe;

(b) să intre în sediile comerciale pentru a obține dovezi privind tranzacțiile suspecte care implică substanțe neclasificate;

(c) atunci când este necesar, să rețină și să confișteloturile pentru a preveni utilizarea substanțelor specifice neclasificate pentru fabricarea ilicită de stupefiante sau substanțe psihotrope.

(3) Autoritățile competente respectă confidențialitatea informațiilor comerciale.

▼B

Articolul 11

Cooperarea dintre statele membre și Comisie

(1) Fiecare stat membru desemnează autoritatea sau autoritățile competente care asigură aplicarea prezentului regulament și informează Comisia cu privire la aceasta.

(2) În sensul aplicării prezentului regulament și fără a aduce atingere articolului 15, dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă pe care autoritățile administrative ale statelor membre și-o acordă și cooperarea dintre acestea și Comisie pentru a asigura aplicarea corectă a legislației în sectorul vamal și agricol ([1]), în special cele privind confidențialitatea, se aplică *mutatis mutandis*. Autoritatea sau autoritățile competente desemnate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol acționează ca autorități competente în sensul articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 515/97.

Articolul 12

Sancțiuni

Statul membru stabilește normele privind sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor prezentului regulament și ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că sunt aplicate. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și descurajatoare.

▼M2

Articolul 13

Comunicări din partea statelor membre

(1) Pentru a permite efectuarea adaptărilor necesare ale procedurilor de supraveghere a comerțului cu substanțe clasificate și cu substanțe neclasificate, autoritățile competente din fiecare stat membru comunică Comisiei, în format electronic, în timp util, prin intermediul bazei de date europene menționată la articolul 13a, toate informațiile relevante privind punerea în aplicare a măsurilor de supraveghere stabilite de prezentul regulament, în special în ceea ce privește substanțele folosite la fabricarea ilicită de stupefiante sau de substanțe psihotrope și metodele de deturnare și fabricare ilicită, precum și comerțul legal cu acestea.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 15a pentru a preciza condițiile și cerințele impuse operatorilor privind informațiile care trebuie furnizate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.

(3) Comisia prezintă Organismului Internațional de Control al Stupefiantelor, în conformitate cu articolul 12 alineatul (12) din Convenția Organizației Națiunilor Unite și prin consultare cu statele membre, un rezumat al comunicărilor efectuate în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.

([1]) JO L 82, 22.3.1997, p. 1, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 807/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 36).

▼M2

Articolul 13a

Baza de date europeană privind precursorii de droguri

(1) Comisia elaborează o bază de date europeană privind precursorii de droguri cu următoarele funcții:

(a) facilitarea comunicării de informații, pe cât posibil într-o formă agregată și anonimizată, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1), a sintezei și analizei acestora la nivelul Uniunii, precum și a raportării către Organismul Internațional de Control al Stupefiantelor în conformitate cu articolul 13 alineatul (3);

▼C2

(b) constituirea unui registru european al operatorilor și utilizatorilor cărora le-a fost acordată o licență în temeiul articolului 3 alineatul (2) sau o înregistrare în temeiul articolului 3 alineatul (6);

▼M2

(c) facilitarea sarcinii operatorilor de a furniza autorităților competente informații cu privire la tranzacțiile lor în conformitate cu articolul 8 alineatul (2), în format electronic, astfel cum se specifică în măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 14.

Datele cu caracter personal sunt incluse în baza de date europeană numai după adoptarea actelor delegate menționate la articolul 3 alineatul (8) și la articolul 8 alineatul (3).

(2) Comisia și autoritățile competente iau toate măsurile necesare pentru a asigura securitatea, confidențialitatea și exactitatea datelor cu caracter personal aflate în baza de date europeană și pentru a asigura faptul că drepturile persoanelor vizate sunt protejate în conformitate cu Directiva 95/46/CE și cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(3) Informațiile obținute în temeiul prezentului regulament, inclusiv datele cu caracter personal, sunt utilizate în conformitate cu legislația aplicabilă privind protecția datelor cu caracter personal și nu sunt reținute mai mult timp decât este necesar în scopul prezentului regulament. Este interzisă prelucrarea categoriilor speciale de date menționate la articolul 8 alineatul (1) din Directiva 95/46/CE și la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

(4) Comisia pune la dispoziția publicului o informații cuprinzătoare și redactate în termeni clari ușor de înțeles privind baza de date europeană în conformitate cu articolele 10 și 11 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Articolul 13b

Protecția datelor

(1) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente din statele membre se efectuează în conformitate cu legislația și normele administrative naționale de punere în aplicare a Directivei 95/46/CE și sub supravegherea autorității de supraveghere din statul membru menționată la articolul 28 din respectiva directivă.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

▼M2

(2) Fără a se aduce atingere articolului 13 din Directiva 95/46/CE, datele cu caracter personal obținute sau prelucrate în temeiul prezentului regulament sunt utilizate exclusiv în scopul prevenirii deturnării substanțelor clasificate.

(3) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către Comisie, inclusiv în scopul includerii în baza de date europeană, se efectuează în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și sub supravegherea Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

(4) Statele membre și Comisia nu prelucrează date cu caracter personal într-un mod care nu este compatibil cu scopurile prevăzute la articolul 13a.

Articolul 14

Acte de punere în aplicare

(1) Comisia poate adopta următoarele acte de punere în aplicare:

(a) norme privind modul în care se furnizează în format electronic declarațiile clientului la care se face referire la articolul 4, după caz;

(b) norme privind modul de furnizare a informațiilor menționate la articolul 8 alineatul (2), inclusiv în format electronic, pentru o bază de date europeană, după caz;

▼C2

(c) norme procedurale pentru acordarea licențelor și a înregistrărilor și pentru introducerea operatorilor și a utilizatorilor în baza de date europeană, astfel cum se menționează la articolul 3 alineatele (2), (6) și (7).

▼M2

(2) Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 14a alineatul (2).

Articolul 14a

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru precursorii de droguri instituit prin articolul 30 din Regulamentul (CE) nr. 111/2005 al Consiliului [1]. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului [2].

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 15

Adaptarea anexelor

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 15a, pentru a adapta anexele I, II și III la noile tendințe privind deturnarea precursorilor drogurilor și pentru a transpune orice modificare din tabelele din anexa la Convenția Organizației Națiunilor Unite.

[1] Regulamentul (CE) nr. 111/2005 al Consiliului din 22 decembrie 2004 de stabilire a normelor de monitorizare a comerțului cu precursori de droguri între Comunitate și țările terțe (JO L 22, 26.1.2005, p. 1).

[2] Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

▼M2

Articolul 15a

Exercitarea delegării de competențe

(1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate, sub rezerva condițiilor stabilite la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată, la articolul 3 alineatul (8), articolul 4 alineatul (4), articolul 5 alineatul (7), articolul 7 al doilea paragraf, articolul 8 alineatul (3), articolul 13 alineatul (2) și la articolul 15, se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 30 decembrie 2013. Comisia redactează un raport cu privire la delegarea de competență cu cel puțin nouă luni înainte de sfârșitul perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune unei astfel de prelungiri cu cel puțin trei luni înainte de sfârșitul fiecărei perioade.

(3) Competența de a adopta acte delegate, menționată la articolul 3 alineatul (8), articolul 4 alineatul (4), articolul 5 alineatul (7), articolul 7 al doilea paragraf, articolul 8 alineatul (3), articolul 13 alineatul (2) și la articolul 15, poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe precizată în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua următoare publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității niciunuia dintre actele delegate aflate deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (8), al articolului 4 alineatul (4), al articolului 5 alineatul (7), al articolului 7 al doilea paragraf, al articolului 8 alineatul (3), al articolului 13 alineatul (2) sau al articolului 15 intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu prezintă obiecții în termen de două luni de la notificarea actului în cauză către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 16

Informații privind măsurile adoptate de statele membre

(1) Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile pe care le adoptă în temeiul prezentului regulament, în special cu privire la măsurile adoptate în temeiul articolelor 10 și 12. Statele membre comunică, de asemenea, orice modificări ulterioare ale acestor măsuri.

(2) Comisia comunică aceste informații celorlalte state membre.

(3) Până la 31 decembrie 2019, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare și funcționarea prezentului regulament și, în special, în ceea ce privește eventuala necesitate de a întreprinde acțiuni suplimentare pentru supravegherea și controlul tranzacțiilor suspecte cu substanțe neclasificate.

▼B

Articolul 17

Abrogări

(1) Directiva 92/109/CEE a Consiliului, directivele 93/46/CEE, 2001/8/CE și 2003/101/CE ale Comisiei și regulamentele (CE) nr. 1485/96 și (CE) nr. 1533/2000 ale Comisiei se abrogă.

(2) Trimiterile la directivele sau regulamentele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

▼C1

(3) Valabilitatea înregistrărilor realizate, a licențelor acordate și a declarațiilor clienților emise în temeiul directivelor sau al regulamentelor abrogate nu este afectată.

▼B

Articolul 18

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la 18 august 2005, cu excepția articolelor 9, 14 și 15, care intră în vigoare la data publicării prezentului regulament în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pentru a permite adoptarea măsurilor prevăzute de articolele menționate anterior. Aceste măsuri intră în vigoare după 18 august 2005.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

▼M2

Lista substanțelor clasificate

▼B

CATEGORIA 1

Substanța	Denumirea NC (dacă diferă)	Codul NC (1)	Nr. CAS (2)
1-fenil-2-propanonă	Fenilacetonă	2914 31 00	103-79-7
Acid N-acetilantranilic	Acid 2-acetamidobenzoic	2924 23 00	89-52-1
▼M2			
Alfa-fenilacetoacetonitril		2926 90 95	4468-48-8
▼B			
Izosafrol (cis + trans)		2932 91 00	120-58-1
3,4-metilendioxifenil-propan-2-onă	1-(1,3-benzodioxol-5-yl)propan-2-onă	2932 92 00	4676-39-5
Piperonal		2932 93 00	120-57-0
Safrol		2932 94 00	94-59-7
Efedrină		2939 41 00	299-42-3
Pseudoefedrină		2939 42 00	90-82-4
Norefedrină		►M2 2939 44 00 ◄	14838-15-4
Ergometrină		2939 61 00	60-79-7
Ergotamină		2939 62 00	113-15-5
Acid lisergic		2939 63 00	82-58-6

Formele stereoizomerice ale substanțelor din această categorie, cu excepția cathinei (3), dacă este posibilă existența unor astfel de forme.

Sărurile substanțelor cuprinse în această categorie, în toate cazurile în care existența unor astfel de săruri este posibilă și nu sunt săruri de cathină.

(1) JO L 290, 28.10.2002, p. 1.
(2) Numărul CAS reprezintă „numărul din Registrul Chemical Abstracts Service”, număr unic de identificare a fiecărei substanțe și a structurii sale. Numărul CAS este propriu fiecărui izomer și fiecărei sări de izomer. Se subînțelege că numerele CAS ale sărurilor substanțelor enumerate anterior vor fi diferite de cele din tabel.
(3) Denumită și (+)-norpseudoefedrină, cod NC 2939 43 00, nr. CAS 492-39-7.

▼M2

CATEGORIA 2

SUBCATEGORIA 2A

Substanță	Denumirea NC (dacă este diferită)	Cod NC (1)	Nr. CAS (2)
Anhidridă acetică		2915 24 00	108-24-7

Sărurile substanțelor enumerate în această categorie, ori de câte ori există posibilitatea ca acestea să existe.

▼M2

SUBCATEGORIA 2B

Substanță	Denumirea NC (dacă este diferită)	Cod NC (1)	Nr. CAS (2)
Acid fenilacetic		2916 34 00	103-82-2
Acid antranilic		2922 43 00	118-92-3
Piperidină		2933 32 00	110-89-4
Permanganat de potasiu		2841 61 00	7722-64-7

Sărurile substanțelor enumerate în această categorie, ori de câte ori există posibilitatea ca acestea să existe.

(1) JO L 290, 28.10.2002, p. 1.
(2) Nr. CAS este „numărul de înregistrare *Chemical Abstracts Service*”, care este un identificator numeric unic corespunzător fiecărei substanțe și structurii acesteia. Numărul CAS este specific fiecărui izomer și fiecărei sări a unui izomer. Numerele CAS pentru sărurile substanțelor enumerate mai sus se interpretează ca fiind diferite de cele date.

▼B

CATEGORIA 3

Substanța	Denumirea NC (dacă diferă)	Codul NC (1)	Nr. CAS (2)
Acid clorhidric	Clorură de hidrogen	2806 10 00	7647-01-0
Acid sulfuric		2807 00 10	7664-93-9
Toluen		2902 30 00	108-88-3
Eter etilic	Eter dietilic	2909 11 00	60-29-7
Acetonă		2914 11 00	67-64-1
Metiletilcetonă	Butanonă	2914 12 00	78-93-3

Sărurile substanțelor cuprinse în această categorie, în toate cazurile în care existența unor astfel de săruri este posibilă, cu excepția sărurilor acidului clorhidric și ale acidului sulfuric.

(1) JO L 290, 28.10.2002, p. 1.
(2) Numărul CAS reprezintă „numărul din Registrul Chemical Abstracts Service”, număr unic de identificare a fiecărei substanțe și a structurii sale. Numărul CAS este propriu fiecărui izomer și fiecărei sări de izomer. Se subînțelege că numerele CAS ale sărurilor substanțelor enumerate anterior vor fi diferite de cele din tabel.

▼B

ANEXA II

Substanță	Prag
Anhidridă acetică	100 l
Permanganat de potasiu	100 kg
Acid antranilic și sărurile acestuia	1 kg
Acid fenil acetic și sărurile acestuia	1 kg
Piperidină și sărurile acesteia	0,5 kg

▼B

ANEXA III

1. **Model de declarație pentru tranzacții individuale (categoria 1 sau 2)**

DECLARAȚIA CLIENTULUI PRIVIND UTILIZAREA/UTILIZĂRILE SPECIFICĂ/SPECIFICE A/ALE SUBSTANȚELOR CLASIFICATE DIN CATEGORIA 1 SAU 2 *(tranzacții individuale)*

Subsemnatul/subsemnații,

Numele: .....

Adresa: .....

.....

Numărul de referință al ►(1)◄ înregistrării: .....
(se șterge mențiunea inutilă)

emisă la data de ..... de către .....
(denumirea și adresa autorității)

.....

valabilă pe termen nelimitat/valabilă până la .....
(se șterge mențiunea inutilă)

am comandat de la

Numele: .....

Adresa: .....

.....

următoarea substanță

Descriere: .....

.....

Codul din Nomenclatura combinată (NC): ..... Cantitate: .....

Substanța va fi folosită exclusiv pentru .....

.....

Subsemnatul/subsemnații declar(ăm) prin prezenta că substanța menționată anterior va fi revândută sau furnizată unui cumpărător în orice alt mod numai cu condiția ca acesta să dea o declarație de utilizare similară cu aceasta sau, pentru substanțele din categoria 2, o declarație privind tranzacțiile multiple.

Semnătura: ..... Numele: .....
(cu majuscule)

Funcția: ..... Data: .....

►(1) M2

▼B

2. **Model de declarație pentru tranzacții multiple (categoria 2)**

DECLARAȚIA CLIENTULUI PRIVIND UTILIZAREA/UTILIZĂRILE SPECIFICĂ/SPECIFICE A/ALE SUBSTANȚELOR CLASIFICATE DIN CATEGORIA 2 *(tranzacții multiple)*

Subsemnatul/subsemnații,

Numele: .....

Adresa: .....

.....

Numărul de referință al înregistrării: .....

emisă la data de ..... *de către* .....
(denumirea și adresa autorității)

.....

valabilă pe termen nelimitat/valabilă până la .....
(se șterge mențiunea inutilă)

intenționez să comand de la

Numele: .....

Adresa: .....

.....

următoarea substanță

Descriere: .....

.....

Codul din Nomenclatura combinată (NC): ..... Cantitate: .....

Substanța va fi folosită exclusiv pentru .....

.....

și reprezintă cantitatea considerată în mod normal suficientă pentru ..... luni
(o perioadă de maximum 12 luni)

Subsemnatul/subsemnații declar(ăm) prin prezenta că substanța menționată anterior va fi revândută sau furnizată unui cumpărător numai cu condiția ca acesta să dea o declarație de utilizare similară cu aceasta sau o declarație privind tranzacțiile individuale.

Semnătura: ..... Numele: .....
(cu majuscule)

Funcția: ..... Data: .....